

Когато чужденците бяха „заплаха“ за националната сигурност...!

Написано от Венцислав Жеков

Бяха времена, когато чужденците у нас непременно се смятаха за „съмнителни типове“. Въобще това да си чужденец беше равносилно на това да си враг, защото партията и политическата система въобще предполагаше именно това.

Един случай напомня за онези години, когато всичко небългарско беше считано за провокативно, поне в общия случай, когато се отнасяше до обикновения човек. Един вече бивш домоуправител на кооперация в самия център на столицата на България, подава жалба до общината срещу фирма, която напълно законно пребивава под наем в същата сграда, като един от претекстите за настояването фирмата да бъде отстранена е и това, че регулярно се появявали „съмнителни чужденци“...!!!

Предвид актуалната ситуация в страната ни, а и в света днес, наистина чужденците представляват известна заплаха, особено ако те са от арабски произход! Това обаче се абсолютизира и се превръща в повод за агресия и дори и за репресии спрямо напълно невинни хора, които нямат нищо общо с тероризма и агресивния ислямизъм.

Връщането към словесната стилистика от времената на студената война, когато Западът беше виновен за всичко, е опасен рецидив, който успешно резидира в съзнанието на все повече българи, които под маската на някакъв криворазбран патриотизъм, демонстрират свобода на ксенофобските си изстъпления и издевателстват над невинни хора...!

Някога чужденците биваха възприемани за заплаха, защото те изразяваха, а и внасяха отвън новото, различното, което противоречеше на установеното вътре в България – ограничена информация за почти всичко, дозирани икономически възможности и тотален контрол върху обществения и дори и личния живот, доколкото можеше да се осъществи, разбира се!

Чужденците показваха, че има и друг свят, други възможности, други ценности, друг тип съществуване, наречено все пак с името си – живот! По този начин те конкурираха, макар и индиректно, социалистическата система, защото я бомбардираха с примери, че тя не просто не е свършена, а дори напротив – напълно несвършена е, при това по доста показатели, като икономиката е може би най-малкият ѝ проблем, от така

Когато чужденците бяха „заплаха“ за националната сигурност...!

Написано от Венцислав Жеков

наречените проблеми – тип - пълни катастрофи...!

Постепенно чужденците разобличаваха социализма и го превръщаха в анахронизъм на самия себе си, а това не просто създаваше ефект на непоносимост у партийно-политическата държавна върхушка, но провокираше действия, които застрашаваха сигурността на всеки обикновен българин, който по един или друг начин общува с чужбина, дори и не само с капиталистическа държава, но и с чужденци от друга страна, част от социалистическия блок!

Движението на българите вътре в самата държава също беше ограничено, изискваха се така наречените „открити листове“, чрез които всеки да може регламентирано да посети край гранична зона.

Днес обаче, повече от четвърт век след промените и падането на комунистическия режим, някой да ползва гражданството на друг като аргумент за съмнителност е толкова очевиден рефлекс на отрицателна ремисия, че на практика демонстрира повече цивилизационен избор, отколкото да е реално опасение за някакъв страх!

Чужденците днес се превръщат отново в заплаха само за онези, чийто ценностни характеристики не са се изменили през последните поне 50 години. Заплахата е необходимост тогава, когато липсват други аргументи, когато страхът е основен начин за задържане на статуквото и именно той ръководи емоцията и от едната, и от другата страна!

Чужденците са и сред основните „заподозрени“ в редица български филми от епохата на социализма, които представят всеки не българин за шпионин, наркотрафикант, общо взето – опасен човек под някаква форма. Това трябваше непрекъснато да се набива в главите на народонаселението, за да може то да се самозомбира и да достигне до етапа, когато само възприема тези хора като истинска опасност, при това го прави напълно волево, сработвайки някакъв необясним инстинкт за /само/съхранение, който е напълно лъжовен и неадекватен.

Много български филми ни представят чужди туристи като атентатори, мафиоти, трафиканти на нещо си, които биват следени и убивани от агенти-„терминатори“ на родните тайни служби, защото те са вредни за нашия строй и за така наречената „народна демокрация“.

Това е пропаганда от висшия пилотаж, която сугестира определено мислене и най-вече възприятие – чужденците се превръщат във врагове по естествен път - постепенно, но напълно сигурно!

Гьобелс и неговите служби могат само да се учат от този похват на планомерно изграждане на масова психоза, която достига апогея си – абсолютната псевдо-„истина“

Когато чужденците бяха „заплаха“ за националната сигурност...!

Написано от Венцислав Жеков

за цяло едно поколение...!

Чужденецът в онова време всъщност естествено върви с прилагателното „съмнителен“, защото така иска властта, защото така трябва, за да е сигурно социалистическото ни общество, застинало в безвремието на своята относителна автономност, затворено между стените на „днес“ и „утре“ – без минало и без право на собствена историчност...!

Венцислав Жеков

кореспондент на вестник „България“ в София